

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΟΠΗΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Κ.

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ, ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΚΙ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΚΑΤΑΠΙΕΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Πενήντα ολόκληρα χρόνια σώνουν σήμερα, από τη μέρα που ένας «απολίτιστος» κατακτητής, παράδιδε, πουλούσε για να πούμε πιο καλά το φτωχό και πολυβασανισμένο μας Νησί, σ' ένα άλλο καινούργιο αφέντη, σ' ένα αφέντη φαινομενικά «εκπολιτιστή» μα στην ουσία ποιο καταπιεστή από τον πρώτο. Αυτό το απόδειξαν τρανότατα τα πένητα χρόνια της κατοχής του.

Μια μέρα σαν τη σημερινή, πριν ακριβώς πενήντα χρόνια στις 4 του Ιούνη 1878 ένα έγγραφο υπογραφότανε μεταξύ των δύο κατακτητών ήταν το έγγραφο με το οποίο ο Τούρκος κατακτητής, παραχωρούσε στον Εγγλέζο κατακτητή την Κύπρο, ως αντάλλαγμα των ενεργειών του για την αναθεώρηση της συνθήκης του Αγίου Στεφάνου.

Έτσι λοιπόν ο Κυπριακός λαός που εκατοντάδες χρόνια στέναζε κάτω από τον βάρβαρο και κτηνώδικο ζυγό τόσων κατακτητών, που ο ένας ύστερα από τον άλλο καταλάμβανα, είτε με πολέμους, είτε με συμφωνίες, είτε με αγοραπωλησίες, στις 4 του Ιούνη 1878 πουλιόταν για τελευταία φορά από τον Τούρκο κυρίαρχο στον Εγγλέζο. Από τότε, 4 του Ιούνη 1878 ως σήμερα 4 του Ιούνη 1928, πενήντα σωστά και ακέραια χρόνια, μισό ολόκληρο αιώνα, ο Εγγλέζος «εκπολιτιστής» και «ανθρωπιστής», πατά το Κυπριακό χώμα ως κυρίαρχος, κρατά τον Κυπριακό λαό, μαζί με όλους τους άλλους λαούς δούλο και σκλάβο του.

Τι έκανε στα πενήντα αυτά χρόνια; Τι έκανε ώστε σήμερα νάχει την τόλμη να οργανώνει πανηγυρικές γιορτές στην ευκαιρία των πενηντάχρονων και να καλεί συμπανηγυριστή και το λαό;

Δε μας χρειάζεται να τρέξουμε πίσω στις 4 του Ιούνη του 1878 και να φυλλομετρήσουμε από τότε, μια μια σελίδα της πενηντάχρονης κυριαρχίας του και ν' αραδιάσουμε ένα ένα τα έργα του «εκπολιτιστικού του καθήκοντος» στο Νησί μας. Δε μας χρειάζονται όλα αυτά, εφ' όσο μπροστά στα μάτια μας απλώνεται αυτό, τούτο το αποτέλεσμα του πενηντάχρονου έργου της Βρετανικής κυριαρχίας. Δε μας χρειάζεται το κουραστικό φυλλομέτρημα της Ιστορίας, ένα φυλλομέτρημα εντελώς άσκοπο, εφ' όσο η σημερινή κατάσταση, το αποτέλεσμα των πενήντα χρόνων της Αγγλικής διακυβέρνησης, εφ' όσο τα σημερινά πράγματα είναι αψευδέστερος μάρτυρας της όλης Βρετανικής ιμπεριαλιστικής πενηντάχρονης εργασίας.

Τι μας χρειάζεται να φυλλομετρήσουμε την ιστορία για να δούμε ποιο χρόνο και ποια μέρα, η Εγγλέζικη Κυπριακή Κυβέρνηση, υποχωρώντας μπροστά στις διαρκείς κι' έντονες απαιτήσεις του λαού, κατασκεύασε τον συνταγματικό Κυπριακό Χάρτη, καθόρισε Κυπριακό Νομοθετικό Συμβούλιο κι' όρισε δωδεκαμελή αιρετή αντιπροσωπεία του λαού κι' εννεαμελή επίσημη αντιπροσωπεία της Κυβέρνησης, σ' αυτό τούτο το Νομοθετικό Συμβούλιο, ή τι μας ενδιαφέρει αν την πρωτομαγιά του 1926 σύμφωνα με βασιλικό διάταγμα, η αιρετή αντιπροσωπεία αυξανότανε από δωδεκαμελής σε δεκαπενταμελή κι' η επίσημη αντιπροσωπεία, από εξαμελής σε εννεαμελή, εφ' όσο αυτές τούτες οι πράξεις της Κυβέρνησης ακυρώνουν τις

αποφάσεις του Νομοθετικού Συμβουλίου, εφ' όσο επί της διακυβέρνησης του πιο «φιλελεύθερου» και πιο «ευγενικού» Κυβερνήτη, που γνώρισε ποτέ η Κύπρος, επιβάλλεται δια διατάγματος εν Συμβουλίου, ο προϋπολογισμός της χρήσης του 1997, που καταψηφίστηκε από όλα τα μέλη της αιρετής αντιπροσωπείας του τόπου;

Ποιες συνταγματικές λοιπόν ελευθερίες έχει ο Κυπριακός λαός ή ποιου τάγατες αντιπρόσωποι του τον αντιπροσωπεύουν στη Βουλή, όταν η φωνή του πνίγεται κι οι απαιτήσεις του τσαλακώνονται μ' ένα και μόνο βασιλικό διάταγμα, που τόση σκέψη χρειάζεται να υπογραφεί, όση χρειάζεται για ένα φιλικό ή οικογενειακό γράμμα;

Ποιες λοιπόν συνταγματικές ελευθερίες παραχώρησε ο Εγγλέζος κατακτητής στον Κυπριακό λαό, όταν δεν του επιτρέπει να κανονίζει ο ίδιος τον προϋπολογισμό της χώρας του, να διορίζει τους υπαλλήλους του και να κανονίζει τους μισθούς και τη δουλειά τους.

Ποια στοιχειώδης ελευθερία έχει αυτός ο λαός, όταν διοικείται από μια ανεύθυνη απέναντι του Κυβέρνηση κι' υπεύθυνη μόνο στους Ιμπεριαλιστικούς πράκτορες της Μητρόπολης;

Τι μας χρειάζεται άραγε να φυλλομετρήσουμε την Κυπριακή ιστορία της πενήνταχρονης Αγγλικής κυριαρχίας, για να δούμε και να παρακολουθήσουμε τη νομοθετική εργασία που συντελέστηκε για την ευημερία και την προστασία του Κυπριακού λαού, εφ' όσο πενήντα χρόνια τώρα, χρόνο με το χρόνο βαρύτερη και καταπιεστικότερη φορολογία πιέζει τη ράχη του φτωχού Κυπριακού λαού, εφ' όσο χρόνο με το χρόνο η Κυβέρνηση με το «έτσι θέλω» του κυρίαρχου, δημιουργεί θέσεις και θεσούλες Κυβερνητικές για τους τεμπέληδες άεργους αριστοκράτες του Λονδίνου, που τροφοδοτούνται από αυτό τούτο το λαϊκό Κυπριακό αίμα;

Τι μας χρειάζεται το φυλλομέτρημα της Κυπριακής Νομοθεσίας όταν πενήντα τώρα χρόνια, ο απαίσιος Κύπριος τοκογλύφος, εντελώς αχαλίνωτος και με κάθε αισχρό εκμεταλλευτικό δικαίωμα, γδέρνει ως το κόκαλο το φτωχό χωρικό όταν, κάτω από τα «σπλαχνικά» και «φιλόλαια» μάτια της Εγγλέζικης Κυβέρνησης, καταστρέφει ολότελα τον Κυπριακό γεωργικό πληθυσμό; Όταν χιλιάδες χωρικούς έχει ξεκληρίσει εντελώς και ξεσπιτωμένους αστέγους τους έχει παραδώσει στην εξίσου φρικτή εκμετάλλευση των Κυπριακών Μεταλλείων, κι' όταν χιλιάδες άλλους τους έχει φέρει στα πρόθυρα της καταστροφής, χωρίς καμία, απολύτως καμία κυβερνητική φροντίδα να παίρνεται γι' αυτούς;

Τι μας χρειάζεται η άσκοπη φυλλομέτρηση της Κυπριακής νομοθεσίας στο μισό αιώνα της Βρετανικής «φιλελεύθερης» κι εκπολιτιστικής κυριαρχίας, όταν δεκάδες χιλιάδες εργάτες και προ παντός ξεκληρισμένοι χωρικοί, δουλεύουν σαν μαύροι σκλάβοι στους τάφους των Κυπριακών μεταλλείων, χωρίς καμία κυβερνητική προστασία να παίρνεται γι' αυτούς;

Τι μας χρειάζεται η άσκοπη φυλλομέτρηση της Κυπριακής Νομοθεσίας όταν καμία θετική και πραγματική πρόνοια δε λαμβάνεται για τις εκατοστές εργατικές οικογένειες, που ο προστάτης τους σκοτώνεται ή σακατεύεται στα μαύρα κι' ανθρωποφάγα αυτά, αχαλίνωτα στην ακόρεστη για το κέρδος δίψα μεταλλεία; Όταν ο εργάτης του μεταλλείου, ο σκλάβος αυτός του ξένου εκμεταλλευτή, εξαναγκάζεται να δουλεύει, χωρίς καμία προστασία, όσες ώρες αντέχει ο οργανισμός του στη δουλειά και πλερώνεται όσα δεν αρκούν για να φάγει ένα ανθρώπινο φαγί;

Τι μας χρειάζεται λοιπόν η Κυπριακή νομοθεσία, όταν πενήντα τώρα χρόνια οι «πολιτισμένοι μας αφέντες» δεν ψήφισαν ούτε ένα νόμο πραγματικά εργατικό, αγροτικό, προστατευτικό για τον εκμεταλλεζόμενο και καταπιεζόμενο λαό;

Τι έκανε λοιπόν την ευημερία, την πρόοδο, τη βελτίωση της εργατικής ζωής στο Νησί μας η κραταιά Βρετανία εδώ και μισό αιώνα;

Ας μιλήσουν κι' ας αποκριθούν με ντοκουμέντα και βασισμένοι μόνο πάνω στα έργα οι Ιμπεριαλιστικοί σοφοί πράκτορες. Ας μιλήσουν, ο λαός τους καλεί ν' απαντήσουν, ν' απολογηθούν, όχι ύπουλα και συσκοτισμένα, αλλά καθαρά και πραγματικά. Ας αποκριθούν κι' ας μη υπόσχονται οπουδήποτε κι' αν ήταν δυνατό διπλωματικοί Στορρς και μαέστροι Κυβερνήτες να επιστρατευθούν.

Ας μιλήσουν όσο θέλουν είναι τόσο φωτεινά τα πράγματα, είναι τόσο φωτεινή η όλη κατάσταση που με κανένα επιτήδειο τρόπο δε μπορεί να συσκοτιστεί. Η κατάσταση μιλά μόνη της και δείχνει όχι μόνο πολύ καλά την ελεεινή, καταπιεστική εκμεταλλευτική διακυβέρνηση της Εγγλέζικης κυριαρχίας, αλλά και το δρόμο, τον ασφαλισμένο και σίγουρο, που θα πάρει η κατάσταση στα χρόνια που μπαίνουν, το δρόμο της βάρβαρης, φρικωδέστερης, τυραννικότερης, βαρβαρότερης καταπίεσης του Κυπριακού λαού, από τη «φιλελεύθερη» κι «εκπολιτιστική» Μεγάλη Βρετανία.

Μπορεί να θέλει και να επιδιώκει όσο του είναι δυνατό κι' όσο μπορεί ο διπλωμάτης κι' έξυπνος Κυβερνήτης Ρόναλι Στορρς, να μας ξεγελάσει με τους εναρχτήριους και με τους φούρνους υποσχέσεις κι' επαγγελίες, πως η κατάσταση στα χρόνια που μπαίνουν θα γίνει πολύ πολύ καλύτερη, ως όταν ένα επίγειος παράδεισος στήσει το βασίλειο του στη χώρα των Κυπρίων. Μπορεί όσο θορυβώδικα κι' ενθουσιώδικα αν θέλει, να χτυπά τα κυβερνητικά ταμπόurla για τη διακήρυξη των επαγγελιών του, μα τα πράγματα όμως, τα πράγματα που μιλούν κι' η φωνής τους είναι τόσο βροντερή, τόσο διαπεραστική, ώστε να φτάνει ως τα' αυτιά του κάθε καταπιεζόμενου Κύπριου, μιλούν αλλιώς, διαφορετικά από τα κυβερνητικά ταμπόurla και φωνάζουν πως η ελεεινή ζωή του Κύπριου εργατό-αγρότη δε μπορεί παρά να χειροτερεύει κάτω από την Εγγλέζικη κυριαρχία που δείχνει πιο μαύρο, πιο φρικωδικώ, πιο απαίσιο μέλλον.

Και στην κατάσταση αυτή και στα φριχτά κι' ελεεινά αυτά αποτελέσματα, μισού αιώνα αθλιότητας και καταπιεστικότητας Εγγλέζικης Ιμπεριαλιστικής διακυβέρνησης και μπροστά στην απειλητική αυτή μορφή του θανάτου και της πείνας, που δείχνουν τα πράγματα για το κοντινό μέλλον, μας καλούν οι αφέντες να γιορτάσουμε, μας καλούν να παρευρεθούμε συμπανηγυριστές στα πανηγύρια και στις θέσεις των κυρίαρχων που τα διοργάνωσαν στην ευκαιρία της πενήντάχρονης σκλαβιάς μας, για να δώσουμε, λέει, τις ευχαριστίες μας και να εκφράσουμε τη χαρά μας, γιατί πενήντα τώρα χρόνια το Βρετανικό «φιλελεύθερο κράτος» μας διακυβερνά «πατρικά» απαλλαγμένους πια από τον Τούρκικο ζυγό.

Ας μας προσκαλούν όπως κι' αν θελήσουν κι' όσες φορές θεωρούν απαραίτητες. Ας μας χαρίσουν όσα κι' αν θελήσουν ελεεινά και ύπουλα μειδιάματα. Ο λαός όμως τα περιφρονά, γιατί βλέπει πολύ καλά τι κρύβεται κάτω απ' αυτά, τον δίδαξε να βλέπει πολύ, πολύ διορατικά η πενήντάχρονη σκλαβιά του, που του τη δώρισε η Βρετανική «φιλελεύθερη» Κυβέρνηση από τις 4 του Ιούνη του μαύρου χρόνου 1878. Βλέπει καλά, πολύ καλά και τρανότατη απόδειξη γι' αυτό είναι ότι έδωσε ήδη την απάντησή του, περιφρονώντας κάθε του μέρα πενήντάχρονης γιορτής που έχει εκτελεστεί.

Ας εντείνουν ακόμη τις προσπάθειες τους για να συμμετάσχει ο καταπιεζόμενος λαός στις πιο λαμπρές σημερινές ή τις τελικές γιορτές όσο θέλουν κι' όπως θέλουν μπορεί να συμμετάσχουν οι ελεεινοί και οι τιποτένιοι. Ας συμμετάσχουν όσοι κι αν θελήσουν. Ας γλεντήσουν, ας γελάσουν, ας ευχαριστηθούν όσο κι αν θελήσουν, όσο κι' αν τους επιτρέπει η τιποτένια τους ψυχή. Ας ποιούν όσα τσάγια κι' αν φάγουν με τους κυρίαρχους στην ευκαιρία της πενηντάχρονης σκλαβιάς του Κυπριακού λαού, όσα δείπνα κι αν είναι δυνατό να χορέσει η κοιλιά τους. Το γεγονός αυτό δεν έχει καμία, απολύτως καμία σημασία για το λαό, γιατί οι τιποτένιοι κι' οι ελεεινοί προδότες δεν έχουν καμία σχέση με τα αισθήματα του λαού.

Ας γιορτάσουν όσο θέλουν διοικούντες και προδότες. Ο λαός όμως δε θα γιορτάσει. Ο λαός φέρνοντας στο μυαλό του την αντιλαϊκή εγκληματική εγγλέζικη διακυβέρνηση, μισού αιώνα και τις χίλιες προδοσίες των αριβιστών ηγετών του!!! Θα πενθήσει βαριά και θα στανθεί μέσα του να γιγαντώνεται και να θριαμβεύει το μίσος του ενάντια στους ταξικούς τους εχθρούς.

Σύντροφοι εργάτες, αγρότες, φτωχοί βιοπαλαιστές κι' όλοι σεις που νιώθετε να σας πιέζει ο βάρβαρο καταπιεστικός Εγγλέζικος ζυγός.

Αυτή τη μέρα, τη μέρα που σώνουν τα πενήντα χρόνια της μαύρης σκλαβιάς μας και που οι τύραννοι μας γιορτάζουν τα πενηντάχρονα της καταπιεστικής τους διακυβέρνησης, ας νοιώσουμε μέσα μας ένα άγριο μίσος να βράζει ενάντια σ' όλους αυτούς κι ας δώσουμε τον όρκο μας να τους ανταποδώσουμε ότι αυτοί χρόνια τώρα κάνουν εις βάρος μας. Ας δώσουμε τον όρκο μας κι ας αρχίσουμε αμέσως ένα εξακολουθητικό, πεισματικό και λυσσασμένο αγώνα για να εκπληρώσουμε το καθήκον μας ως λαός καταπιεζόμενος και εκμεταλλευόμενος.

Σήμερα ας απόσχουμε από όλες τις γιορτές, ας δείξουμε όσο μπορούμε το μίσος μας και την περιφρόνηση μας, δεν αρκεί όμως αυτό. Αυτό δε βελτιώνει την κατάσταση μας και δε γιατρεύει τις πληγές μας. Τις πληγές μας θα τις γιατρέψει, την κατάσταση μας θα την αλλάξει μονάχα ο αγώνας, ο αγώνας ο παλλαϊκός.

Η σημερινή μέρα, η πενηκοστή επέτειος του θριάμβου του κατακτητή και της δικής μας σκλαβιάς, ας γίνει η αρχή του παλλαϊκού μας αγώνα για την απόχτηση των δικών μας δικαιωμάτων.

Η σημερινή μέρα ας γίνει η απαρχή του σχηματισμού του ενιαίου ιμπεριαλιστικού αγώνα.

ΕΜΠΡΟΣ λοιπόν για το ενιαίο αντιεγγέζικο μέτωπο. Εμπρός για τον αγώνα ενάντια στον κατακτητή. Εμπρός για τον αγώνα υπέρ της ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ.

Καταπιεζόμενε λαέ,

Στον αγώνα αυτό ρίχτου σύσσωμος, η αυθόδικη διαγωγή του κατακτητή σου, να διοργανώνει γιορτές στα πενηντάχρονα της σκλαβιάς σου, ας σου εντείνει το θάρρος.

Εμπρός Βασανισμένε λαέ, αυτός είναι ο δρόμος. Ξεκίνα. Το Κομμουνιστικό σου Κόμμα, σας πολιτικός σου αρχηγός, σε κατευθύνει. Από τους άλλους πολιτικούς αρχηγούς, όσοι έχουν το θάρρος και την τόλμη, όσοι δεν είναι ανάξιοι πολιτικοί κι ελεεινοί προδότες ας σε ακολουθήσουν. Όλους τους άλλους σάρωσ' τους στο διάβα σου και χτύπα τους βαριά, όπως ακριβώς θα χτυπήσεις και τον κατακτητή σου.

ΕΜΠΡΟΣ και μόνο εμπρός. Άκου ..... τα πενήντα χρόνια της Εγγλέζικης τυραννίας σου φωνάζουν ΕΜΠΡΟΣ

- ΖΗΤΩ Η ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ
- ΚΑΤΩ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ
- ΚΑΤΩ ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ
- ΖΗΤΩ ΤΟ ΚΟΜΜΟΥ. ΚΟΜΜΑ ΚΥΠΡΟΥ
- ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΟΧΩΡΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Η Κεντρική Επιτροπή του
Κομμουν. Κόμματος Κύπρου